

Сжщиятъ аташе отъ положителенъ източникъ узналъ: „че берлинскиятъ турски посланикъ, Низамъ паша, казалъ, какво турската армия се съсрѣдоточава на югоизтокъ отъ Одринъ, на половината пътъ между Одринъ и Цариградъ. Това отново потвърждава сведенията ми отъ телеграмата ми № 182 за линията Сарай—Чорлу. Турскиятъ посланикъ далъ да се разбере, че Турция не разчитала много на Одринъ, и допускалъ скорото му падане, но добавилъ „предъ Цариградъ турцитъ сж непобедими*“).

На 13-и сжщиятъ съобщава: „Сега вече всички германски военни кржгове открито говорятъ, че турската армия била съсрѣдоточена задъ рѣката Еркене. Всички германски военни публицисти говорятъ и пишатъ сжщото. Германскитъ военни кржгове едногласно заявяватъ, че тѣхната оценка за турската армия била преувеличена, и открито всички нападатъ фонъ деръ Голцъ. Военнитъ лица и пресата плетатъ вѣнецъ на нашата армия и на нейнитъ ржководители.“

Сведенията отъ фронта, изобщо, особено отъ III армия, бѣха въ съгласие съ сведенията отъ странство. При отстжплението си отъ линията Гечкенли—Лозенградъ, турската Източна армия се насочи къмъ Баба Ески—Люле Бургасъ. Само една сравнително малка частъ отъ III корпусъ отстжпи къмъ Бунаръ Хисаръ—Виза. На 13-и командувачиятъ III армия прие отъ бунархисарскитъ жители депутация, която го молѣше да прати войски да заематъ града, за да не пострада отъ турското население, което въ отстжствие на турски войски би се предало на грабежъ.

Всичко това въведе въ заблуждение Щаба на III армия; въ тоя щабъ се създаде мнение, че турцитъ се оттеглятъ на югъ и че се съсрѣдоточаватъ на линията Баба Ески—Люле Бургасъ. Отстжплението на турскитъ дивизии отъ Селиолу—Гечкенли къмъ Баба Ески—Люле Бургасъ още повече укрепяваше българитъ въ тая мисль. Както се каза, причината на турската катастрофа бѣше, че българската III армия удари разгнната право върху заходящия отъ Лозенградъ къмъ Селиолу дѣсенъ флангъ на турската Източна армия. Но въ Щаба на III армия не бѣха отгадали още тая причина, и мисълта, че сжщата причина ще е принудила турцитъ да отстжпятъ на югъ, не имъ идваше наумъ. Оттукъ произлиза убеждението, че отстжплението на турцитъ на югъ е умишлено, за да заематъ флангова позиция на линията Баба Ески—Люле Бургасъ. Българитъ не допускаха мисълта, че турцитъ отстжпватъ презъ Баба Ески, за да зае-

*) Телеграма № 182 е оная отъ 3-и октомврий, съ която донася, че Прускиятъ генераленъ щабъ ималъ положителни сведения за съсрѣдоточението на турскитъ главни сили задъ Еркене, а пъкъ на линията Лозенградъ—Одринъ имало само отряди за блѣфъ (т. II, стр. 38).